

7/1

Alkotmánybíróság

Ikt.szám: 08-06-I-1/2016.

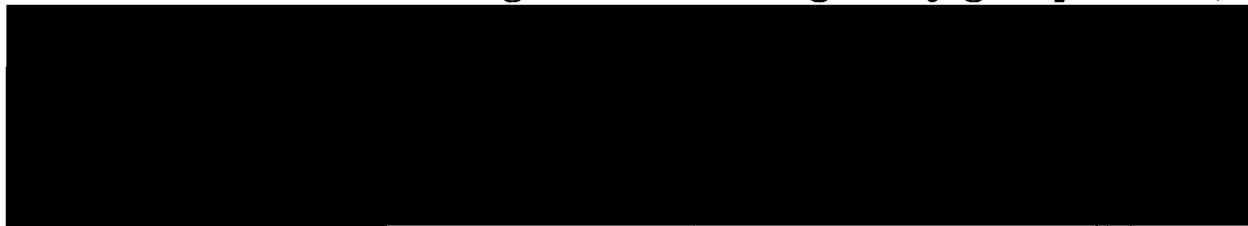
1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

alatti lakos – a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm,

útján – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott alkotmányos alapjog sérelme miatt, továbbá az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjában és (3) bekezdés b) pontjában megfogalmazott hatásköri és eljárási szabályok, végül az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § a)-b) pontjai alapján

alkotmányjogi panaszt

terjesztek elő a Tisztelt Alkotmánybírósághoz a **Szolnoki Járásbíróság** 2016. június 8. napján kelt **39.Szpi.11392/2015/4. számú**, a Kunszentmártoni Járásbíróság 4.Szk.941/2013-II. számú, szabálysértési ügyben hozott végzését perújítási eljárásban **hatályban tartó végzése** mint álláspontom szerint alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben, mert az ügy érdemében hozott döntés

mint az egyedi ügyben érintett személy (indítványozó) Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és a jogorvoslati lehetőségeimet már kimerítettem, illetve (további) jogorvoslati lehetőség nincs számomra biztosítva, végül, mert alkotmányjogi panasz indítványom a vonatkozó hatályos jogszabályokban előírt valamennyi formai és tartalmi követelménynek megfelel és nem állnak fenn az eljárást gátló akadályok sem.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		SZOLNOKI JÁRÁSBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 10/143570/2016		Érkezett: 2016 -08- 10	
Érkezett: 2016 AUG 16.		Példány: 1-2 db. Kézelt: [Signature]	
Példány: 2	Kézelt: [Signature]	Lejártószám: 29.08.11.290/2015	

Álláspontom szerint az ügyemben a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség esete áll fenn (2011. évi CLI. törvény 29. § első fordulata).

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, illetve indítványozom, hogy – mivel az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott alkotmányos alapjogot sérti, illetve azzal ellentétes, vagyis alaptörvény-ellenes, a 2011. évi CLI. törvény 51-62. §-aiban foglalt eljárási szabályok megfelelő alkalmazásával, illetve az ezen eljárási szabályok szerint lefolytatott eljárása eredményeként, a 63. § (1) bekezdésének első fordulata és (2) bekezdése alapján meghozott határozatával a Tisztelt Alkotmánybíróság

a) állapítsa meg a Szolnoki Járásbíróság 2016. június 8. napján kelt 39.Szpi.11392/2015/4. számú, a Kunszentmártoni Járásbíróság 4.Szk.941/2013-II. számú, szabálysértési ügyben hozott végzését perújítási eljárásban hatályban tartó végzése alaptörvény-ellenességét, és

b) a Szolnoki Járásbíróságnak az előző a) pontban megjelölt ezen végzését mint alaptörvény-ellenes bírói döntést **semmisítse meg** (2011. évi CLI. törvény 43. § (1) bekezdése), végül

c) a sérelmezett bírói döntés Alkotmánybíróság általi megsemmisítése következtében a szükség szerint lefolytatandó bírósági eljárásban az alkotmányjogi kérdésben történő **eljárást és eljárási rendet, valamint az alkalmazandó jogkövetkezményeket ugyancsak állapítsa meg.** (2011. évi CLI. törvény 43. § (3) bekezdése, 39. § (3) bekezdése)

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. A megsemmisíteni kért bírói döntés megnevezése, a határidő-számításhoz szükséges adatok közlése (a jogerős ítélet kézhezvételének időpontja stb.):

A megsemmisíteni kért bírói döntés a Szolnoki Járásbíróság 2016. június 8. napján kelt, 39.Szpi.11392/2015/4. számú, a Kunszentmártoni Járásbíróság 4.Szk.941/2013/35-II. számú, [REDACTED] szabálysértési felelősségét megállapító és őt szabálysértési pénzbírságban (és eljárási költségekben) marasztaló végzését hatályban

tartó, 2016. június 8. napján jogerőre emelkedett végzése. A végzést 2016. június 13. napján vette kézhez [REDACTED] indítványozó.

2. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

Az Alaptörvény fent hivatkozott, XXVIII. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott azon alapjog, miszerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

3. A közvetlen érintettség kifejtése, az eljárás megindításának indokai, a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések:

a) [REDACTED] az alant részletezett rendőrségi és szabálysértési bírósági eljárásban is eljárás alá vont személy, azaz terhelt volt, a vonatkozó eljárásokat tehát [REDACTED] szemben folytatták le, az eljáró rendőrhatóság és az eljáró bíróság vele szemben szabott ki szabálysértési büntetést, valamint a perújítási kérelem előterjesztője is [REDACTED] kérelmező közvetlen érintettsége, alant kifejtett eljárásjogi helyzetéből adódóan, kétségtelenül megállapítható, illetve egyértelműen fennáll.

b) [REDACTED] kérelmező, jelen alkotmányjogi panaszával, azért kezdeményezte a Tisztelt Alkotmánybíróság eljárását, mert az általa sérelmezett eljárások kapcsán született határozatok, így különösen a Szolnoki Járásbíróság hatályban tartó végzése, megsértette a kérelmező pártatlan bíróság általi tisztességes tárgyaláshoz (eljáráshoz) fűződő alapvető alkotmányos jogát, mely a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség [REDACTED] szabálysértési marasztalásának változatlanul maradását eredményezte, s a törvény [REDACTED] számára további jogorvoslati lehetőséget már nem biztosít, s ezért a nevezett alaptörvény-sértéssel szemben jelenleg kizárólag a Tisztelt Alkotmánybíróság eljárása és remélhetőleg a kérelmezőre nézve kedvező döntése nyújthat megfelelő és eredményes jogvédelmet.

A pertörténet és az ügyben született határozatok lényege a következő:

a) A Kunszentmártoni Rendőrkapitányság mint elsőfokú szabálysértési hatóság 16804/201-37/2013. szabs. számú határozatával [REDACTED] szám alatti lakost a közúti közlekedés rendjének megzavarása szabálysértés elkövetése miatt 50 000 Ft pénzbírsággal sújtotta, és a járművezetéstől 1 hónapi időtartamra eltiltotta. A [REDACTED] szemben a marasztalásával végződött szabálysértési eljárás, illetve az abban megállapított tényállás és a nevezett szabálysértési felelősségének lényege (a rendőrhatalóság álláspontja és határozata szerint) az volt, hogy:

... [REDACTED] a kereszteződésben nem adta meg az elsőbbséget a neki jobbról védett úton közlekedő jármű vezetőjének, valamint a közúti közlekedési szabályok gondatlan megszegésével a közlekedésben résztvevők életét, testi épségét vagy egészségét közvetlenül veszélyeztette, személyi sérüléssel járó balesetet okozott, a baleset bekövetkezéséért felelős." (Kunszentmártoni Rendőrkapitányság 16804/201-37/2013.szabs. számú határozat 4. oldal negyedik bekezdése)

b) A Kunszentmártoni Járásbíróság a 2014. november 18. napján kelt és aznap jogerős 4.Szk.941/2013/35-II. számú végzésével ezen szabálysértési határozatot részben megváltoztatta, a járművezetéstől eltiltás intézkedést ugyan mellőzte, egyebekben a határozatot hatályában fenntartotta. Kötelezte továbbá az eljárás alá vont személyt 149 700 Ft szabálysértési költség megfizetésére is. A Kunszentmártoni Járásbíróság álláspontja szerint pedig:

„Az eljárás alá vont személynek ...az útkereszteződésben a másik jármű érkezési irányától függetlenül elsőbbséget kellett volna adni az olyan útról érkező járműnek, amelyen az útkereszteződés előtt „Elsőbbségadás kötelező” jelzőtábla van a keresztező útról érkező jármű részére.

Mivel [REDACTED] az útkereszteződésben nem adta meg az elsőbbséget a neki jobbról védett úton közlekedő jármű vezetőjének, ... a baleset bekövetkezéséért felelős." (Kunszentmártoni Járásbíróság 4.Szk.941/2013/35-II. számú végzés 2. oldal utolsó és 3. oldal első bekezdése)

„ ...a bíróság álláspontja szerint a szabálysértést az eljárás alá vont személy már azzal elkövette, hogy az elsőbbségadás kötelező jelzőtáblánál történő megállást követően a kereszteződésbe történő jobb kilátás végett előregurulva az elsőbbséget nem biztosította a neki jobbról balra bekanyarodni szándékozó segéd-motorkerékpárnak.” (Kunszentmártoni Járásbíróság 4.Szk.941/2013/35-II. számú végzés 3. oldal harmadik bekezdése)

A bírósági ítélet végül még tartalmazza azt is, hogy:

„... teljesen pontos ütközési helyet ... nem lehet megállapítani.” (Kunszentmártoni Járásbíróság 4.Szk.941/2013/35-II. számú végzés 3. oldal második bekezdés utolsó mondata)

c) [REDACTED] ezt követően perújítási kérelmet nyújtott be jogi képviselőjén keresztül az illetékes járásbírósághoz. A Szolnoki Járásbíróság [REDACTED] perújítási kérelmét alaposnak találta, befogadta (azaz döntött a perújítás megengedhetőségéről), mivel valószínűsítette, hogy a perújítási eljárás eredményeként [REDACTED] szabálysértési felelőssége mégsem kerül megállapításra, illetve a perújító e szabálysértési felelőssége alól mentesül. Mindezek alapján a perújítási tárgyalás határnapját a Szolnoki Járásbíróság ki is tűzte.

[REDACTED] az általa a perújítási kérelméhez csatolt új bizonyítékokkal azt kívánta egyértelművé, kétségtelenné tenni, illetve bizonyítani (amit az alapügyben egyébként következetesen állított is, s mely érvelést a perújítási kérelem is tartalmaz), hogy akkor, amikor a balesetben részes két jármű ütközött, [REDACTED] nem volt elsőbbségadási kötelezettségi helyzetben.

[REDACTED] ugyanis az ütközés pillanatában a saját járművével még nem haladt be az útkereszteződésbe, azaz a két jármű nem a 46. számú főközlekedési út és a Csabai Wagner József utca által alkotott útkereszteződésben, hanem még jóval az útkereszteződés előtt, mégpedig az elsőbbségadási kötelezettség szempontjából semleges, jogilag pedig a [REDACTED] sajnálatosan és tévesen megállapított felelőssége vonatkozásában irreleváns Csabai Wagner József úton ütközött össze. Ezen az útterületen pedig [REDACTED] még nyilvánvalóan, egyetlen KRESZ-szabály szerint sem állott fenn elsőbbségadási kötelezettsége a másik féllel vagy bármely más

közlekedővel szemben, ellenkezőleg, valószínűsíthetően az ütközés a vele szemben közlekedő és éppen a [REDACTED] sérelmére a másik fél által elkövetett közlekedési szabályszegésre vezethető vissza.

[REDACTED] tehát, a fentiekben hivatkozott két határozat által kreált tényállás és így megalapozatlan határozatok valótlan megállapításaival szemben, ténylegesen és a valóságban nem szegte meg a terhére rótt, a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 28. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt alábbi szabályt, mivel nem volt elsőbbségadás-kötelezettségi helyzetben.

„A másik jármű érkezési irányától függetlenül elsőbbséget kell adni az útkereszteződésben ... az olyan útról érkező járművel, amelyen az útkereszteződés előtt „Elsőbbségadás kötelező” ... jelzőtábla van, ... a keresztező útról érkező jármű részére.”

A KRESZ Magyarázata azt is meghatározza, hogy

„... Ha a két külön útról érkező jármű az útját úgy folytatja, hogy egymás útját szükségszerűen nem keresztezik, illetve egymás útjába nem fonódnak, a két jármű között elsőbbségi helyzet nem jön létre.” (KRESZ, A közúti közlekedés szabályai és értelmezésük, Springer Media Magyarország Kft., 6. javított kiadás 2004., 95-96. oldal)

A baleset pedig éppen olyan közlekedési helyzetben következett be, ahol a két jármű egymás útját nem keresztezte.

A balesetben részes másik járművezető, azaz a motorkerékpáros ellenben megszegte a KRESZ 31. § (3) bekezdésben foglalt alábbi szabályt:

„A járművel másik útra ... jobbra kis ívben, balra nagy ívben kell bekanyarodni úgy, hogy a jármű bekanyarodás után a menetirány szerinti jobb oldalon maradjon.”

Tekintettel arra, hogy a [REDACTED] által felhozott új bizonyítékok egyértelműsítették, kétségtelenné tették, miszerint az ütközés nem az útkereszteződésben, hanem már a betorkolló mellékúton

következett be, mindezen bizonyítékokból, a perújítóra kedvező bírósági határozatban is testet öltően, egyértelműen következnie kellett volna, hogy a közúti baleset egyértelműen a másik fél szabályszegése, és egyáltalán nem [REDACTED] miatt következett be.

d) [REDACTED] az igaza és állításai alátámasztására a perújítási eljárás során összesen 4 (négy) darab teljesen új (!) bizonyítékot terjesztett be a perújítási kérelmét elbíráló bíróságnak.

A perújítást az egyébként az előtárt új bizonyítékok alapján elrendelő Szolnoki Járásbíróság azonban utóbb, a perújítási tárgyalás eredményeként váratlanul mégis a korábbi szabálysértési bírósági (és hatósági) határozatot hatályban tartó végzést hozott, mely végzés indokolásának középpontjába azon érvet helyezte, miszerint:

„Az ütközési pontot a perújítási eljárás során sem sikerült megállapítani.” (Szolnoki Járásbíróság hatályban tartó végzésének hatodik bekezdése)

Emiatt: „A bíróság a rendelkezésre álló iratok alapján megállapította, hogy az eljárás alá vont személy elkövette a terhére rótt szabálysértési cselekményt. (Szolnoki Járásbíróság hatályban tartó végzésének nyolcadik bekezdése)

4. Indokolás arra nézve, hogy miben rejlik az Alaptörvényben biztosított alapjog sérelmének lényege, vagyis a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével, illetve a megjelölt alapjoggal:

A)

A Szolnoki Járásbíróság a sérelmezett perújítási döntése meghozatala során számos eljárásjogi és legalább két anyagi jogi jogszabálysértést követett el.

a) A Szolnoki Járásbíróság perújítási bíróságként nem tartotta be a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvénynek (a továbbiakban: Sztv., aláhúzások és kiemelések mind tőlem)

aa) a 99. A perújítási eljárás elnevezésű fejezete 131. § (1) bekezdésében foglalt azon eljárási szabályt, miszerint:

„Ha a bíróság a perújítás elrendelését követően az ügyben tárgyalást tűz, az eljárásra a szabálysértési tárgyalásra vonatkozó rendelkezéseket a perújítás jellegéből folyó értelemszerű eltérésekkel kell alkalmazni.”

ab) továbbá ennek alapján az Sztv. 88. Általános szabályok a bíróság előtti eljárásban című fejezete 107. § (2) bekezdésében foglalt azon eljárási szabályt, miszerint:

„...Az ügydöntő végzés indokolása ... tartalmazza a tényállást, a bizonyítékok értékelését, a végzés rendelkezéseinek indokait és megjelöli a végzés alapjául szolgáló jogszabályokat,

ac) továbbá az Sztv.92. A szabálysértési tárgyalás szabályai elnevezésű fejezete 112. § (1) bekezdésében foglalt azon eljárási szabályt, miszerint:

„A bizonyítás felvételének sorrendjét és terjedelmét a bíró állapítja meg.”

ad) továbbá az Sztv. ugyanezen fejezete 113. § (2) bekezdésében foglalt azon eljárási szabályt, miszerint:

„A bíróság a bizonyítási indítványok felől külön indokolás nélkül dönt, elutasításukat csak az ügydöntő végzésben kell indokolni.”

ae) továbbá az Sztv. ugyanezen fejezete 115. § (1) bekezdésében foglalt azon eljárási szabályt, miszerint:

„Amennyiben a bizonyítási eljárást a bíróság befejezetté nyilvánította...”

b) A Szolnoki Járásbíróság mint perújítási bíróság

ba) a [REDACTED] szemben közúti közlekedés rendjének megzavarása szabálysértés elkövetése miatt meghozott korábbi bírói döntést hatályban tartó, jelen kérelemben sérelmezett végzésének meghozatala során, vagyis a perújítási eljárásban egyáltalán nem folytatott le bizonyítási eljárást, a fent idézett jogszabályhelyekben foglalt kógens szabályok ellenére sem.

A perújítási eljárás során sem a bizonyítás felvételének sorrendjét meg nem állapította, sem a bizonyítási indítványokról nem döntött, de azokat el sem utasította, végül a bizonyítási eljárást, mindezekből következően, befejezetté sem nyilvánította.

Azaz, a bizonyítási eljárás vonatkozásában egyetlen fent idézett, releváns és kógens törvényi eljárási kötelezettségének sem tett eleget.

bb) a sérelmezett végzését eredményező perújítási eljárásban egyáltalán nem vizsgálta meg a [REDACTED] által beszerzett és az eljáró bíróság rendelkezésére bocsátott egyetlen új bizonyítékot sem, sem egyenként, sem összességükben, úgy járt el, mintha ezen bizonyítékok sem egyenként, sem összességükben egyáltalán nem is léteztek volna, mintha azokat [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] egyáltalán nem nyújtotta volna be az eljáró bírósághoz, így ezen valamennyi bizonyítékot a perújítási eljárás során teljességgel figyelmen kívül is hagyta, holott a perújításnak és a perújítási eljárásnak éppen ezen bizonyítékok megvizsgálása stb. lett volna az elsődleges és egyetlen szerepe és feladata, melyet ekként a perújítási eljárás és a perújításban hozott, hatályban tartó végzés egyáltalán nem töltött be, nem végzett el.

bc) határozata egyáltalán nem tartalmazza ezen bizonyítékok akár egyenkénti, akár összességükben való megvizsgálásának tényét, de még az arra való hivatkozást sem, hogy azok a perújítási eljárásban a rendelkezésére állnának, ebből következően a sérelmezett határozat egyáltalán nem tartalmazza a teljesen új bizonyítékoknak egymással és a korábbi tényekkel, iratokkal vagy peradatokkal történő egybevetését sem, ebből következően pedig a sérelmezett határozat egyáltalán nem tartalmazza mindezen bizonyítékok akár egyenkénti, akár összességükben való megvizsgálása mellőzésének tényét, sem pedig az egyenkénti vagy összességükben történő mellőzésük szempontjait, a mellőzés okait és/vagy indokait.

bd) mindezeknél fogva a perújítási eljárás során egyáltalán nem került, mert nem is kerülhetett abba a helyzetbe, hogy a történeti tényállást minden oldalról, különösen a [REDACTED] által újonnan szolgáltatott, vagyis mindeddig nem ismert, új bizonyítékok ismeretében és fényében, ezen új bizonyítékok szűrőjén keresztül, azaz az eddigieknél lényegesen figyelmesebben és körültekintőbben, ezen új nézőpontból ismételten megvizsgálja és esetleg átértékelhesse, illetve a valóságos tényállást felderíthesse és új, valósághű tényállást állapíthasson meg.

be) A perújítási bíróság sérelmezett döntése, az előzőeken túl, éppen a perújítási kérelemben foglalt tényállításokkal, valamint elutasításukkal kapcsolatosan semmiféle indokolást sem tartalmaz, így a perújítási bíróság a döntése indokolására vonatkozó fenti törvényi kötelezettségét is megszegte.

bf) Mindez a gyakorlatban azt jelenti, mintha magánjogi perben a felperes kereseti kérelmét, az abban foglalt érveket, hivatkozásokat és bizonyítékokat az eljáró bíróság egyáltalán nem is bírálta volna el, viszont ennek hiányában, illetve mindezek ellenére mégis a keresetet elutasító döntést hoz. Mondhatni tehát, hogy a perújítás során a perújítási bíróság a perújító fél kérelmét egyáltalán nem bírálta el érdemben, minek következtében a perújítási eljárást és tárgyalást gyakorlatilag törvényesen le nem folytatottnak, avagy durván és kirívóan törvénytelenül lefolytatottnak lehet tekinteni.

bg) Bár a perújítási eljárás egyik lényegi ismérve, és magának a perújításnak gyakorlatilag leglényegesebb fogalmi meghatározottsága, egyik jogi mibenléte éppen korábban rendelkezésre nem álló új tények állítása vagy új bizonyítékok szolgáltatása, valamint mindezeknek az adott perújítási bírósági eljárásban történő megvizsgálása és értékelése, az indítványozó által sérelmezett bírói döntést produkáló perújítási eljárásban éppen ez nem történt meg, ez maradt el. Márpedig ezen, a történeti tényállásra, ebből következően pedig a bírósági döntésben megjelenő határozati tényállásra is alapvetően kiható új tények és bizonyítékok megvizsgálása és értékelése nélkül, avagy mindezek elvetésének indokolása nélkül éppen a perújítás lényege veszett el, maradt el, nem valósult meg.

Gyakorlatilag az történt, hogy a perújítási eljárásban a perújítási bíróság egyáltalán nem végezte el a perújítási eljárás lényegét jelentő, annak értelmet adó és a törvény által az előzőek szerint reá rótt feladatait, a bizonyíték-megvizsgálást és ebből következően azok értékelését, majd mindezek alapján a határozat-hozatalt megalapozó tényállás megállapítását sem, tehát lényegében, bár formálisan lezajlott, érdemben, ténylegesen és jogi értelemben a perújítási eljárás mégsem került lefolytatásra. Mintha a perújítási eljárás és tárgyalás le sem folyt volna, mintha érdemben (és jogi szakmai értelemben véve) perújítási tárgyalás nem is történt volna, mintha az egész, perújításnak csúfolt

tárgyalás csupán színjáték lett volna, bírósági színpadi keretek között, amelyben a monológot a bíró adta elő (de még azt sem szabályosan, törvényesen és tehetségesen).

A perújítási eljárásban gyakorlatilag a perújítási kérelem tölti be a kereseti kérelem funkcióját. Amennyiben a perújítási bíróság a perújítási kérelemben megfogalmazott valamennyi állítás megvizsgálását nem végzi el, azaz elmulasztja, akkor gyakorlatilag nem vizsgálja meg magát az eljárást megindító kérelmet, vagyis nem tesz eleget törvényes kötelezettségének, s ezzel a kérelem tárgyában sem törvényes, sem megalapozott bírói döntést sem tud hozni, illetve az a törvénysértés, megalapozatlanság megállapításával, ezzel együtt a tisztességtelen eljárás alapelvei mellett kifogásolható és megtámadható.

Elmondható tehát, hogy amit perújításnak neveztek ebben az ügyben, az nem volt perújítási tárgyalás, azon **a perújítási eljárás, tárgyalás és bírói döntés törvényi és Alaptörvény szerinti kritériumai egyáltalán nem jelentek meg és nem érvényesültek**, ezáltal éppen a perújítás lényege veszett el, maradt el, nem valósult meg.

Ugyanis kizárólag a perújító által előtárt új bizonyítékok megvizsgálása és értékelése következményeként kerülhetett volna a bíróság abba a helyzetbe, hogy érdemben és jogi szakmailag is megalapozottan, egyszóval törvényesen és alapjog-sértés nélkül hozzon határozatot a perújítási kérelem tárgyában. A perújító bíróság azonban minderre egyáltalán nem vette a fáradságot, és az új bizonyítékok teljes figyelmen kívül hagyásával, a megelőző eljárások és határozatok gyakorlatilag megismétlésével formálissá tette az egész perújítási eljárást és tárgyalást, és hozott azon elutasító határozatot.

c) A Szolnoki Járásbíróság mint perújítási bíróság **anyagilag jogi jogszabályt** sértett akkor, amikor egyrészt a KRESZ 28. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt, másrészt a KRESZ 31. § (3) bekezdésében foglalt, és általunk fentebb, az alkotmányjogi panaszunk 6. és 7. oldalain ismertetett szabályait figyelmen kívül hagyta, illetve a történeti tényállást nem ezen KRESZ-szabályok megfelelő figyelembe vétele mellett, nem ezen szabályokkal való összevetésben értékelte.

B)

A Tisztelt Alkotmánybíróság több határozatában foglalkozott a tisztességes eljáráshoz való alapjog sérelmével. A IV/03061/2012. ügyszámon iktatott alkotmányjogi panasz tárgyában hozott 7/2013. (III. 1.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh.) az alábbiakat rögzíti (aláhúzások és kiemelések a továbbiakban mind tőlem):

„[21] Emellett az alkotmányjogi probléma az egyedi ügyön túlmutató jelentőségű, ugyanis az Alkotmánybíróság az egyedi bírósági döntések indokolási kötelezettségének minimális, az eljárás tisztességéhez tartozó követelményeit eddig nem vizsgálta. Így az Alkotmánybíróságnak a jelen ügyben hozott érdemi határozata meghatározza azokat a tisztességes eljárás alaptörvényi szabályának védelmi körébe tartozó minimális követelményeket, amelyeket a bíróságoknak az ügy elbírálása során feltétlenül szükséges érvényesíteniük.

Az Alkotmánybíróság alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként értékelte a bírói döntések indokolásának alkotmányossági mércéjeként szolgáló, a tisztességes eljárásban rejlő, minimális követelményrendszer kidolgozását.” (ABh. III. fejezet utolsó előtti bekezdése)

A 22/2012. (V. 11.) AB határozat pedig leszögezi, hogy az Alkotmánybíróság a 2012. január 1. előtti ügyekben kidolgozott azon alapértékekre, emberi jogokra és szabadságokra, továbbá alkotmányos intézményekre vonatkozó érvei és megfogalmazott megállapításai, amelyek az Alaptörvényben nem változtak meg alapvetően (a 2012. január 1. napját követő módosítás során sem), érvényesek maradnak.

Az ABh. a tisztességes eljárás alapelvének tartalmát az alábbiak szerint határozza meg, az alapjoggal kapcsolatban kimunkált korábbi, a határozatokban testet öltő alkotmánybírósági gyakorlat, továbbá az Emberi Jogok Európai Egyezményének szabályai mentén. Továbbá - többek között a 39/1997. (VII. 1.) AB határozat alapján - abba beletartozónak tekinti a bírósághoz való jog valamennyi feltételét, a hatékony bírói jogvédelem igényét és követelményét, a bíróság törvény által felállított voltát, függetlenségét és pártatlanságát, azt, hogy a tárgyalás igazságosan és nyilvánosan folyjék, továbbá az indokolt bírói döntéshez való jogot.

A tisztességes eljáráshoz való jog tehát a következőkben kifejtettek szerint egyrészt akként sérült, hogy ezen tisztességtelen eljárás során a fenti, éppen a perújítás lényegét jelentő, **a perújítást perújítássá tévő eljárás és tárgyalás nem folyt le ténylegesen és tartalmilag, azaz törvényesen,** egyáltalán **nem került sor** ténylegesen az új bizonyítékok megvizsgálására, értékelésére, a korábbi tényekkel és peradatokkal való összevetésére, azaz, **nem folyt tényleges bizonyítási eljárás,** s mindez hamis tényállás megállapításához vezetett. Azaz, összefoglalóan, **nem érvényesült** a fentebb a tisztességes eljáráshoz való jog részeként aposztrofált **hatékony bírói jogvédelem követelménye.**

Sérült továbbá az ugyancsak a tisztességes eljáráshoz való jog részeként jelentkező, az **indokolt bírói döntéshez való jog** is azáltal, hogy a bíróság a döntése során mellőzött bizonyítékokra hivatkozást és a **mellőzés indokolását elmulasztotta** a döntésben feltüntetni, a mellőzés szempontjait, indokait a sérelmezett döntés egyáltalán nem tartalmazza, vagyis **a bírói döntés megfelelő és törvényes indokolást egyáltalán nem tartalmaz a perújítási kérelem és annak tartalma (tehát a perújítás lényege) vonatkozásában,** s ezáltal a teljes perújítási eljárás egyoldalúvá és céltalanná, a perújítási döntés pedig tisztességtelenné vált.

Ez az eljárás ugyanakkor joggal veti fel a szintén a tisztességes eljáráshoz, tárgyaláshoz való jog részét képező igazságos tárgyalás követelményének az ominózus ügyben megvalósuló sérelmét is.

A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme tetten érhető abban is, hogy a perújító által feltárt és rendelkezésre bocsátott új bizonyítékok perújítási bíróság általi figyelembe vétele esetén **teljesen új történeti tényállás megállapítására kellett volna sor kerüljön** (hiszen az előtárt új bizonyítékok kizárólag a perújító javára szolgálhattak volna), a perújítási eljárás ekként teljesen egyoldalú, formális volt és a perújítási eljárás az adott ügy minden oldalú, vagyis teljes körű megvizsgálását sem jelentette, egyúttal a valóságnak meg nem felelő tényállás megállapítására, rögzítésére vezetett, ebből következően pedig megalapozatlan szabálysértési felelősség megállapítására került sor.

Ez pedig ugyancsak a nevezett alapjog sérelmét eredményezte.

Nem arról van tehát szó, hogy a perújítási bíróság a perújító által rendelkezésre bocsátott 4 darab új bizonyítékot emberileg csak tessék-lássék módon, jogi szakmai szempontok szerint pedig csak felületesen vizsgálta volna meg és ezen vizsgálatból a perújítási bíróság a perújító számára kedvezőtlen, ámde a mérlegelési jogkörébe tartozó módon vont volna le következtetéseket, s hogy a kérelmező ezen, mérlegelési jellegű bírósági döntést sérelmezné.

Ennek megfelelően tehát a sérelmezett eljárás és döntés kapcsán egyáltalán nem „csupán” a bíróság ténybeli és/vagy jogi szakmai tévedésének esetével állunk szemben, hanem olyan szintű és mennyiségű jogsértésről, melyek összessége együttesen a teljes perújítási bírósági eljárást és az abban hozott bírói döntést is tisztességtelenné tették és ezzel egyúttal az indítványozó által megjelölt alkotmányos alapjog sérelmével is jártak.

Az ABh. hivatkozik a strasbourgi Emberi Jogok Bíróságának joggyakorlatára és elvi állásfoglalására, mely egyébként az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. Cikkében megfogalmazott (és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével tartalmilag megegyező) szabályát bontja ki, s mely szerint:

„A Bíróság ugyanakkor azt is elvi élel mondta ki, hogy a döntéssel szemben feltétlen elvárás, hogy a bíróság az ügy lényegi részeit a szükséges alapossággal vizsgálja meg, és erről a vizsgálatáról a határozatának indokolásában is adjon számot. A Bíróság álláspontja szerint nem felel meg az Egyezmény 6. Cikkében foglalt elvárásnak, ha a felülbírálati bírói fórum az alsóbb fokú bíróságnak az ügy lényegi kérdései tekintetében kifejtett érveit további vizsgálat és a vizsgálat indokainak előadása nélkül hagyja helyben.”

...

„...kizárólag a kellő alapossággal indokolt bírói határozatból tűnhet ki, hogy az ügyet eldöntő bíróság ténylegesen figyelembe vette-e a felek által előterjesztett bizonyítékokat és érveket. (ABh. 31. és 32. fejezet)

Az indokolt bírói döntés követelménye mint a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjog része a fent általunk kifejtettek alapján pedig az alábbiak szerint kapcsolódik a Tisztelt Alkotmánybíróság jogvédelmi feladatához:

„Figyelemmel az Alaptörvény 28. cikkében előírt jogszabály értelmezési kötelezettségre is, az Alkotmánybíróság azt vizsgálja, hogy az indokolási kötelezettséget előíró eljárási jogszabályokat a bíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek **megfelelően alkalmazta-e.**” (ABh. 33. fejezete)

„[34] Ehhez képest az Alkotmánybíróság által vizsgált, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. **Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti.** A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.”

Mindezen hivatkozások tehát, melyeket és azok társait a Tisztelt Alkotmánybíróság az e témában hozott határozatai sorában bontott ki, az általunk fentebb hivatkozottakat támasztják alá, erősítik meg, hiszen a perújítási bíróság sérelmezett döntése, fentebb kifejtett érvelésünk alapján is egyértelműen a hivatkozott alapjog (illetve az azon belüli részjogok) sérelmét jelentik.

A perújító bíróság ugyanakkor az eljárása és döntése során nem tett eleget a „Fegyverek egyenlősége” széles körben ismert és érvényesülő, a Tisztelt Alkotmánybíróság 6/1998. (III. 11.) AB határozatában is megjelenő elve gyakorlati érvényesítési követelményének sem, továbbá egyáltalán nem biztosította a perújító (jelen ügyben az indítványozó) esélyegyenlőségét sem.

Ahogy a Tisztelt Alkotmánybíróság fogalmaz:

“ a ... határozatok bírói ellenőrzésének alkotmányos szabályát csak a tisztességes eljáráshoz fűződő jogra tekintettel lehet értelmezni. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben úgy fogalmazott, hogy az összes, az Alkotmányban részletezett követelmény – a bíróság törvény által felállított volta, függetlensége és pártatlansága, az, hogy a tárgyalás igazságosan (a nemzetközi egyezmények szóhasználatával: *fair, équitablement, in billiger Weise*) és nyilvánosan folyjék – ezt

a célt szolgálja, csak e követelmények teljesítésével lehet alkotmányosan véglegesnek számító, érdemi, a jogot megállapító döntést hozni." (ABh. 24. fejezete)

Különösen igaz ez az olyan sajátos eljárások esetében, mint amilyen a jelen indítvánnyal sérelmezett szabálysértési eljárás. Ahol nem a klasszikus eljárásjogi pozíciók, azaz nem magánjogi igényt érvényesítő, egyebekben egyenlő feltételekkel induló, azaz egyenjogú peres felek, tehát nem felperesek és alperesek állnak egymással szemben, hanem ahol gyakorlatilag, a maga büntetőjogi jellegű szabálysértési hatósági hatalmi jogosítványával és teljes hivatali apparátusával, beleértve akár, ad absurdum, az állam által kinevezett eljáró bírót is, maga az állam áll szemben a saját polgárával.

Amely eljárásokban a polgár eleve hátrányosabb helyzetből indul az állammal szemben, hisz míg az államnak jogában áll hatalmat gyakorolni a polgára felett, a polgárával szemben, ugyanezen jog ezen speciális eljárásokban (vagy mint pl. a büntetőeljárásokban) már nem illeti meg a polgárt az állammal szemben. Ilyenkor van, volna, illetve lett volna szükség arra az általános jogvédelemre, melyet az eljáró perújítási bíróság hivatott, illetve lett volna hivatott érvényesíteni, mégpedig a vonatkozó törvényi eljárásjogi szabályok és garanciák betartása útján és a minden szempontból törvényes és megalapozott bírósági eljárás és döntés, egyszóval a tisztességes eljárás gyakorlása révén.

Negatív értelemben pedig: a perújítási bíróság nem nyújthat és az adott konkrét ügyben nem is nyújthatott volna törvénytelenül és kritikátlanul segédkezet a polgár eljárásbeli ellenfelének. A sérelmezett döntést és eljárást azonban az alaptörvényt sértés gyanúja lengi körül.

Álláspontunk szerint tehát ezen eljárásokban, illetve a jelen kérelemmel támadott ügyben is, ha ez egyáltalán lehetséges, mert volnának ennek fokozatai, még az általánosnál is fokozottabban kellene, kellett volna érvényesülnie a tisztességes eljárás követelményeinek, beleértve a bírói pártatlanság, az elfogultság-mentesség, sőt, a méltányosság, az igazságosság és részrehajlás-nélküliség elveinek is, melyre a perújítási bíróság volt, lett volna hivatott és felhatalmazva, s mely elvárások ekként az adott ítékezés kapcsán nem valósultak meg.

Az eljáró bíróságnak még fokozottabban kellett volna figyelemmel lennie a törvényes előírások és garanciák betartására, hiszen az állam contra polgár viszonylatában, az állam szükségképpen, mert törvény által rögzített túlhatalmával szemben a védtelen polgár számára épp az ügyében eljáró adott bíróság, illetve az adott ügyben eljáró bíró van törvényileg felhatalmazva, illetve csak ő képes a megfelelő jogvédelem nyújtására, mégpedig szinte kizárólag az eljárás és a döntés meghozatala törvényes szabályainak fokozott, de fogalmazzunk inkább szigorúbban: teljesen, kényszerítően törvényes betartásán, az eljárás és a bírói döntés törvényes rendje fölötti permanens öröködéson keresztül.

Mert amíg az adott konkrét eljárás egyik szereplőjének, az állam képviselőjének (rendőrhatóság) a perújítási eljárás során semmilyen nyilatkozatot nem kellett tennie és semmilyen eljárási cselekményt nem kellett folytatnia, sőt még a tárgyaláson sem kellett megjelennie, nemhogy akár csupán nyúlfarknyi nyilatkozatot is tennie a perújító egyetlen állítására és bizonyítékaira sem, addig pedig a másik fél (a perújító) valamennyi perbeli mozzanata és aktivitása is kevésnek bizonyultak ahhoz, hogy elérje a perújítási bíróságnál az állításai és új bizonyítékai megvizsgálását és értékelését – azaz, a tisztességes tárgyalás lefolytatásához és a tisztességes döntés meghozatalához.

Gyakorlatilag a perújítási bíróság még látszatra, azaz még formálisan sem biztosította a perújító esélyegyenlőségét, nem juttatta őt az esélyegyenlőség pozíciójába, vagyis megfosztotta őt mindezekről és attól, hogy esélye nyíljon a tisztességes tárgyaláshoz és a tisztességes, mert törvényes bírósági döntéshez. Amikor egy eljárás és döntés során mindvégig csupán az egyik fél (rendőrhatóság) szempontjai érvényesülnek (a perújítási döntés lényegében a megelőző eljárásokban hozott téves döntéseket, azok tartalmát ismételte meg), ugyanakkor a perújító másik fél szempontjai és érvei még az elutasítás szintjén sem érvényesülnek (holott a perújító bíróságnak minden új adat a rendelkezésére állt az érdemben új és helyes döntés meghozatalához), az az eljárás és bírói döntés egyoldalú, ezért részrehajló és tisztességtelen. A perújításnak tehát éppen ez lett volna a lényege, mely ez a jelen ügyben teljesen elsikkadt, ezáltal a perújítási eljárás és tárgyalás, valamint bírói döntéshozatal teljesen formálissá vált.

Vagyis nem csupán az előbbiek szerint az eljáró bíróság, hanem maga a perújító indítványozó, az általa kezdeményezett perújítási eljárás kapcsán, sem juthatott el abba a helyzetbe, hogy ügyét és kérelmét a perújító bíróság érdemben és akár csupán mérlegeléssel is elbírálja, mert eddig a szakaszig a perújítási tárgyalás el sem jutott. Mondhatni, perújítási tárgyalás úgy fejeződött be, hogy lényegileg és jogilag, a törvényi szabályok szintjén, igazából el sem kezdődött.

Az indítványozó határozott álláspontja szerint egyáltalán nem tesz eleget az esélyegyenlőség, s ebből következően a tisztességes eljárás (tárgyalás) kritériumainak az a bírósági eljárás és döntés, mely éppen az ezen célt szolgáló perújítási eljárásban nem ad lehetőséget, illetve esélyt az eljárás alá vont személy számára (de mint bíróság a saját maga számára sem) azzal, hogy a perújító által szolgáltatott teljesen új bizonyítékok egyikét sem vizsgálja meg, sem formálisan, sem érdemben, azokat sem egyenként, sem összességükben a korábbi tényekkel, adatokkal és periratokkal egyáltalán nem veti egybe, de még arra sem képes, hogy legalább mindezen új bizonyítékok mellőzésének, teljes figyelmen kívül hagyásának okait, indokait megnevezi, illetve még arra sem veszi a fáradságot, hogy legalább a perújítási tárgyalás eredményeként hozott végzésében hivatkozzék az előtárt új bizonyítékokra akként, mint melyek megvizsgálását és ekként figyelembe vételét elutasította, melyre egyébként a fentiekben idézettek szerint, törvényi kötelezettsége állott fenn.

Elmondható tehát, hogy a perújítási eljárás, tárgyalás és bírói döntés sem a jogi szakmai tisztesség kritériumainak, de még az általános emberi tisztesség kritériumainak sem felelt meg.

Mindezzel pedig a sérelmezett perújítási eljárás, tárgyalás és bírói döntés alappal veti fel a bírói pártatlanság, a bírói részrehajlás-nélküliség elvének adott eljárásban megvalósuló konkrét sérelmét és alappal kelt kétséget a bíró pártatlansága, elfogulatlansága tekintetében, mely tényezők összességükben és együtt-hatásukban egyúttal az eljárás, a tárgyalás és a bírói döntés törvényessége, megalapozottsága, egyben az eljárás, a tárgyalás és a bírói döntés tisztességes volta tekintetében is erős kételyeket ébresztenek.

Ekként az ilyen eljárás és bírói döntés semmiképpen sem szolgálja, mert nem szolgálhatja az Alaptörvényben rögzített tisztességes tárgyaláshoz való alapjog érvényesülését, ellenkezőleg, az indítványozó meggyőződése szerint pedig éppen ezen alapjogot sérti.

C)

A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet az indítványozó abban látja, hogy amennyiben a perújítási eljárásban a perújítási bíróság figyelembe veszi és érvényesíti a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjogot, azaz annak mentén, illetve annak immanens részét képezően, törvényes kötelezettségeit betartva, teljes körűen figyelembe veszi a perújítási kérelmet, a perújítási kérelmet érdemben elbírálja, vagyis ennek során figyelembe veszi és érvényesíti a perújító által előterjesztett 4 új bizonyítékot (és ráadásul mindezeknek megfelelő indokolását is adja a sérelmezett bírói döntésben), akkor az adott szabálysértési ügyben az eredeti határozathoz képest alapvetően, döntően más, új, azzal teljesen ellentétes tartalmú és a perújítót, jelen ügyben indítványtevőt a szabálysértési felelősség és a szabálysértési határozatok hátrányos anyagi következményei alól teljes mértékben mentesítő bírósági döntésnek kellett volna születnie, beleértve azt is, hogy megdőlt volna a perújítási döntés alaptétele, vagyis az ütközés helye, a perújító állításai szerint és a javára szólóan, az új bírói döntésben egyértelműen és kétséget kizáróan meghatározható lett volna.

5. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

a) [REDACTED] a Kunszentmártoni Rendőrkapitányság öt marasztaló nem jogerős szabálysértési határozata ellen a Kunszentmártoni Járásbíróság előtt határidőben jogorvoslattal élt, ám a nevezett bíróság a fentebb már hivatkozott 4.Szk.941/2013/35-II. számú döntésével [REDACTED] szabálysértési felelősségét jogerősen is megállapította és marasztalta őt pénzbírságban és eljárási költségekben.

b) [REDACTED] ezt követően ezen jogerős bírói döntés ellen élt, a törvényes rendelkezések betartásával, perújítási kérelemmel, melynek helyt adtak, a perújítási kérelmet befogadták és a perújítási tárgyalást lefolytatták, ám a [REDACTED] szabálysértésben marasztaló korábbi bírói döntést mindezek ellenére mégis hatályban tartották.

A hatályban tartó végzés ellen, a döntés és a vonatkozó hatályos jogszabályok szerint, további fellebbezésnek helye nincs.

A polgári perrendtartás alapján pedig a további rendkívüli perorvoslat lehetősége (felülvizsgálati kérelem a Kúriához) [REDACTED] ügye vonatkozásában ugyancsak kizárt, mivel az őt marasztaló bírói döntés első fokon jogerőre emelkedett.

6. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

Az előzőek szerint az ügyben felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt nincsen folyamatban, mivel az az előbbieket szerint a törvénytől fogva kizárt (első fokon jogerőre emelkedett ügy).

Az ügyben a mostani kérelemben sérelmezett döntés született a [REDACTED] által kezdeményezett mindeddig egyetlen perújítási eljárásban, annak mostani lezárását követően azonban [REDACTED] újabb perújítást az ügyében mindeddig nem kezdeményezett.

7. Az Alkotmánybíróságnak az indítvány elbírálására vonatkozó hatáskörét, továbbá az indítványtevő indítványtételi jogosultságát, az indítvány első oldalán megjelöltekkel egybevégezően, az alábbi törvényhelyek alapozzák meg:

a) az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, mely szerint:

...”Az Alkotmánybíróság ... alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját...”,

b) az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés b) pontja, mely szerint:

„... az Alkotmánybíróság ... a (2) bekezdés d) pontjában foglalt hatáskörében megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntést...”,

c) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § a) és b) pontjai, melyek szerint:

„... Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvényellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy ...

panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva....”.

d) Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 29. § első fordulata, mely szerint:

„Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség ... esetén fogadja be.”

8. Adatvédelmi nyilatkozat

██████████ indítványozó, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdése és az 57. § (a) bekezdése, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdése alapján jelen panaszában is akként nyilatkozik, hogy a jelen alkotmányjogi panaszában szereplő személyes adatai nyilvánosságra hozatalához hozzájárul.

Mezőtúr, 2016. augusztus 6. napján

██████████ indítványozó képviselőjében:

Mellékletek (az 1. sz. melléklet kivételével mind 2-2 példányban):

1. Ügyvédi meghatalmazás (1. sz. melléklet)
2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról (2. sz. melléklet)
3. Érintettséget alátámasztó dokumentumok, ezen belül:
 - Kunszentmártoni Rendőrkapitányság határozata (3. sz. melléklet)
 - Kunszentmártoni Járásbíróság végzése (4. sz. melléklet)
 - Szolnoki Járásbíróság perújítást elrendelő végzése (5. sz. melléklet)
 - Szolnoki Járásbíróság hatályban tartó végzése (6. sz. melléklet)
 - indítványtevő benyújtott perújítási kérelme, kelt 2015. július 8. napján (7. sz. melléklet)
 - ██████████ közlekedési-műszaki szakértő szakvéleménye (8. sz. melléklet)
 - ██████████ műszaki szakértői véleménye (9. sz. melléklet)
 - TAKÖV-TRANSZ Kft. ügyvezetőjének nyilatkozata (10. sz. melléklet)
 - ██████████ mezőtúri lakos saját kezűleg írott tanúvallomása (11. sz. melléklet)
 - ██████████ mezőtúri lakos saját kezűleg írott tanúvallomása (12. sz. melléklet)
 - CD a helyszínen történekről és a baleset lehetséges bekövetkezéséről (13. sz. melléklet)

